

[H. P. Jensen.]

(Rytter) fremsatte her om Udvalg og forskellige Ændringsforslag, skulde bevirke, at man sinkede Forslagets Gennemførelse; det vilde jeg beklage i høj Grad. Nu er man gennem et energisk og dygtigt Arbejde naaet saa vidt, at man har faaet samlet Interesserne om det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at jo mere man rører ved det, des vanskeligere bliver det at holde sammen paa de fælles Interesser, der skulde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i denne Samling. Men forhaabentlig kan man stole paa de Udtalelser, der gik ud paa, at det ærede 7de ländstingsvalgte Medlem ikke vilde være med til at sinke Sagen, men tværtimod vilde virke for, at vi muligvis kunde faa den færdig i denne Samling.

Lovforslaget om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det fastsætter bestemte Regler, hvorefter der skal ydes Afgift. Jeg kan ogsaa anbefale dette Lovforslag, der ligeledes er tiltraadt enstemmigt, saavel personlig som paa mit Partis Vegne til hurtigt Vedtagelse.

Ellinger: Det er ubestrideligt et stort og omfattende Arbejde, som er udført i Folketingsudvalget angaaende denne Sag. Det har ogsaa faaet Udtryk derved, at Forslaget er blevet betydeligt omarbejdet. Paa mange Punkter er der Vindinger, bl. a. vil jeg nævne, at der nu ikke sættes saa stort et Millionbeløb af Obligationer i Omløb, som det var Tanken efter det af Ministeren forelagte Forslag. Alligevel kan jeg ikke betragte alle de foreslaaede Ændringer som Vindinger. Jeg skal lade nogle af de Punkter ligge, som det ærede 7de tingvalgte Medlem omtalte, og som jeg ogsaa havde tænkt paa at berøre, og væsentlig holde mig til andre.

I § 2 foreslaas der Oprettelse af et Forfremmelsesraad, og dette Raad skal bestaa af to Personer, som udnævnes af to ganske private Organisationer. I gamle Dage undgik man altid i Lovgivningen at indføre Institutioner og Navne paa disse og give dem visse Opgaver, selv naar Organisationerne var af betydeligt Omfang og kunde antages at leve meget længe. Jeg indrømmer, at det er man kommet bort fra i nogen Grad, men det kan ikke nægtes, at naar man saaledes ved Loven Gang paa Gang giver Organisationer Indflydelse, opmuntrer man i høj Grad alle mulige Befolkningsdele til at organisere sig. I mange Tilfælde kan Organisationer naturligvis ogsaa være overmaade gode, men man skal ikke ligefrem tvinge Folk til paa de mange forskellige Omraader

at organisere sig og give Organisationen en vis Magt; i Realiteten er det for øvrigt i Regelen en lille Klike, som faar denne Magt, ofte enkelte Personer, bag hvilke der saa staa Tusinder af organiserede Medhjælpere — det kender vi saa godt. Her er det altsaa et Medlem af Apotekernes Organisation og et af Medhjælpernes Organisation, som udgør et Forfremmelsesraad, det vil sige, de faar alle Ansøgninger om et Apotek udleveret og gaar dem igennem, og det alene er jo en Virksomhed, som kan forlene dem med en høj Grad af Værdighed, for ikke at tale om, at de kan faa et Rend af Personer, som ønsker at gøre deres personlige Indflydelse gældende hos den paagældende. Ja, det kan endogsaa hænde for den ene Organisations Vedkommende, at Repræsentanten derfor kommer til at indstille sig selv. De skal saa indstille fem af Ansøgerne, det vil efter almindelig Opfattelse — der er Forskel paa Indstilling og Forslag — sige, at den Myndighed, som skal gaa videre, er begrænset til at tage Hensyn til disse fem; ellers vilde det hedde: indgive Forslag. Og nu kommer Sundhedsstyrelsen, som skal gøre Indstilling om, hvem af Ansøgerne der skal have dette Apotek, og den maa altsaa aabenbart være bundet til de fem indstillede. Hvis Staten altid sørgede for at have ansvarsbevidste Embedsmænd, holder jeg nu paa, at det er ansvarsbevidste Embedsmænd, som skal have med Indstillinger at gøre til Statens Tjenestestillinger, og ikke private Folk. Det er jo muligt, at dette er ret uskyldigt, men jeg kan ikke erindre, at man har noget tilsvarende andetsteds; det er noget nyt, man har fundet paa, og som jeg altsaa synes er urimeligt.

I § 2, Stykke 3, er der foregaaet en Forandring, som jeg maa tilstaa, at jeg slet ikke kan forstaa. Der stod nemlig i Ministerens Forslag, at et Apotek ikke maa oprettes, naar det maa antages, at Apoteket i normal Drift ikke vil kunne give sin Indehaver en Nettoindtægt paa mindst 4 000 Kr. aarlig. Det kan ethvert Menneske forstaa. Men nu er der kommet til at staa, at Bevilling ikke maa meddeles, medmindre Apoteket vil kunne give sin Indehaver en Nettoindtægt paa mindst $\frac{2}{3}$ af den Nettoindtægt, hvorefter der ikke svares Afgift til Apotekerfonden. Jeg vil gerne spørge, om Ministeren kan forklare mig det, for mig forekommer det at være en fuldkommen meningsløs Bestemmelse. Der staaer i Forslag til Lov om Apotekerafgift, at af den Del af Nettoindtægten, som overstiger 6 000 Kr., svares der følgende Afgift o. s. v. o. s. v. Man maa forstaa det saaledes, at naar et Apotek har